

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΓΑΠΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 158
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτίας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 21 Φεβρουαρίου 1882.

Ὁ Κομμουνδούρος ἐπαναστάτης πάντοτε κατὰ τῶν νόμων, κατὰ τῶν καθεστῶτων καὶ κατὰ τῶν συνθηκῶν, ἐώρτασεν ἐφέτος τὴν ἐβδομάδα τῶν παθῶν ἓνα μῆνα πρὸ τοῦ διατεταγμένου καιροῦ, ἓνα μῆνα πρὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐορτάζωσι οἱ λοιποὶ Χριστιανοί, ὑπέκοντες εἰς τὰ παραγγέλματα τῶν ἁγίων Συνόδων. Αὐτὸς, ὅστις καὶ τὸ ἴδιον Σύνταγμα ἐθεώρησε πολλάκις ἴσον πρὸς τὰ συγγράμματα τοῦ κ. Γούδα θέλατε νὰ σεβασθῆ τοῦ; κάνονας τῶν Συνόδων, τοὺς ὁποίους ἐπὶ τέλους δημιουργεῖ αὐτὸς ὁ ἴδιος! Προχθὲς μόλις δὲν κατεκύβασε δέκα συνοδικούς; Καὶ αὐτὴ ἡ παρούσα Σύνοδος τῆς Βουλῆς δὲν εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν του; Ἡ μόνη δικαιολογία, ἣν δύναται νὰ προσάξῃ εἶνε, ὅτι ἐώρτασε τὰ πάθη ἐπὶ τῆς ράχεώς του.

Ὅστις ἐβλεπε τὸν Γλυκύτατον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὸν ἐνόμιζε πλήρη υγείας, βάρους καὶ εὐεξίας; ἦτον ἀτάραχος, φιλομειδής. Τὸν ἐνόμιζες βράχον, κατὰ τοῦ ὁποίου ἴδινατο νὰ θραυσθῆ πᾶσα ἡ λιμνοθάλασσα τοῦ Τρικούπη, ἔστω καὶ ἂν ἐχύθη εἰς αὐτὴν ὀλόκληρος ὁ Πηνειός. Ἡμεῖς τὸν εἶδομεν καὶ ἠπατήθημεν. Πλὴν μόλις ἡ καταγίγῃς ἐξέσπασε καὶ ὁ βράχος κατεθρυμματίσθη, καὶ ἡ λιμνοθάλασσα τοῦ Τρικούπη ἀνῆλθε μέχρι τῶν ὑψηλοτάτων ἐδωλίων τοῦ Βουλευτηρίου, πλημμυρήσασα. Μετὰ τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ κ. Ἀθ. Πετμεζῆ, ὅστις ὑπέβηθῃ δις τὸν Ρουβίκωνα ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, μετὰ τὰ πρῶτα χαριτολογήματα τοῦ κ. Καλλιγῆ ἀνετράπη ἐκ θεμελίων ἡ κυβερνητικὴ Βασιλ. Ὁ πολὺμπης Πρόεδρος ἔχασε διὰ μίαν στιγμὴν τὸν μπουσουλαν. Ἐβλεπε τὸν Ὀρεκκινὸν ἀγρῶς μυκώμενον, καὶ ἐτόλμησε νὰ ταξιδεύσῃ μετὰ τὴν παλῆνὰ βάρκα τοῦ κ. Ξενοῦδάκη. Ἐπόμε-

νον ἦτο νὰ πνιγῆ, μετὰ ὅλα τὰ σχοινία ποῦ τοῦ ἐπέταξεν ὁ κ. Δηληγιάννης.

**

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἡ ὄψις τῆς αἰθούσης τοῦ Βουλευτηρίου δὲν ἦτο πολὺ εὐνοϊκὴ διὰ τὴν ἀμαρτωλὴν κυβέρνησιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν τῇ πτέρυγι αὐτῆς ἐφαίνετο πεπικνωμένη, μελανή, ὡς στίφος πολυάριθμον κοράκων καρδοκούντων νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς λείας. Ἦκούοντο γρυλλισμοί, βρυχηθμοί, συριγμοί, ὕλακαί, ὡς ἂν τὸ Πανδαϊμόνιον ἐκεῖνο ἐνεπνεέτο ὑπὸ μίσους ἀδιαλλάκτου Ἐτσοκλέους πρὸς Πολυνεΐκη. Ἡ πτέρυξ τῆς συμπολιτεύσεως ἦτο ἀπεναντίας ἀραιὰ ὡς ὀδόντες ἐν στόματι γραιῖας ἢ ὡς ἰδέα ἐν τινὶ κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ Ἑθνικοῦ Πνεύματος. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν μάλιστα, τόσον πένθος, τόση κατῆφρα εἶχε καταλάβει τὴν συμπολίτευσιν, ὥστε οἱ κλητήρες τῆς βουλῆς ἦσαν ἔτοιμοι νὰ θέσωσι παρ' ἑκάστον βουλευτὴν τῆς συμπολιτεύσεως μικρὸν δοχεῖον διὰ τὰ δάκρυά του, ὡς θέτουσιν εἰς τὰ ἀτμόπλοια τὰ συνήθη ἀγγεῖα διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ ναυτίας. Οἱ ὑπουργοὶ χυνοὶ καὶ ἄστονοι παρεκάθησαν εἰς τὰ θρανία καὶ τὰ δύο νεκρὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου ἐφαίνοντο νεκροὶ γαλβανισμένοι, ἔχοντες πλαστὴν ὑπαρξιν αὐτομάτου. Τί διάβολο! δὲν ἤξευρε νὰ βάλῃ μερικὰ ἀνδρσεκέλλα μεταξὺ τῶν σειρῶν τῆς συμπολιτεύσεως, διὰ νὰ φαίνηται πολυπληθεστέρᾳ; Ἡ κἂν δὲν μετμηριζέε καμπόσους Μεσσηνίους γεωργούς; Διατί τοὺς ἔφερε;

**

Ὁ Γλυκύτατος ὑπελόγιζε πονηρῶς. — Τώρα ἀκόμη εἶνε ἐξελέγξει. Εἴμεθα εἰς τὸ Α' μέχρι τοῦ Ω ἔχω κειρὸν νὰ τὰ οἰκονομήσω. Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω. — Ἀλλὰ τὸ σφάλλειν ἀνθρώπινον. Ὁ Τρικούπησ τὸν ἐσταμάτησε εἰς τὸ Α καὶ δὲν

τόν άφησε νά προχωρήση ούδέ μέχρι το β. Ζητεί ίσως νά καταδείξη εις τόν κώδικα τού ύπαιθρου τού άλλοις και αναλαβόντα.

Ο Κουμουνοδούρος εξέλεξε πρώτον πρώτον τόν Άδάμαντα, και ώς σκληρότερον και ώς πολυτιμότερον, άλλ' άκριβώς επάνω εις τόν άδάμαντα συνετριβή ή ύπουργική ύελος. Η αντιπολίτευσις τώ ειπεν! — Αύτός ό Άδάμας που θέλεις νά μ'εσ πωλήσης είνε ψεύτικη γυαλί. — Και επέταξε τόν Άδάμαντα από τού παράθυρον.

Τήν ίδίαν έσπεραν, άνθρωπόσ τις, όνόματι Ξενοδάκης, όστις έν τώ Βουλή έμχατέρησε κολαφιζόμενος παρά πάντων και συνεμαρτύρησαν μετ' αυτού από τού βήματος και ή λογική και ή σύνταξις, ήκούσθη τονθαρούων.

Άλοι, άλοι! σ' έμέ τί θα γενή; Όπερ άκούσαντες οι παρεστώτες εξέλαβαν άντι του Εύαγγελικού ήητου,

Η.η, ή.η λαμά σαβαχθαρί.

Και ήλθεν έπειτα ή σειρά της Αιγίνης.

Ο κ. Μωρατίνης ήλθε βασιζόμενος εις τήν δημοκρατικότητα του όνόματός του.

Ο Μωρατίνης
Βουλευτής Αιγίνης
Διά της σαγίνης
Φίλος της ειρήνης
της όρθοπροσύνης
Λέγει μετ' όδόνης
Νά κοπάς ή μύτις...

Άλλ' ή Βουλή έδήλωσεν, ότι δέν εύρίσκειται εις τας δημοκρατικότητας και απέστειλε τόν κ. Μωρατίνην νά μελετήση τούς άνομοιοκαταλήκτους στίχους.

Τού λοιπού υπό του κ. Μωρατίνη ή Αίγινα θ' άπακαλήται άέν—Αίγινα.

Και ήλθεν ό Βάλτος έπειτα βορβορώδης, λασπόδης, ασφαιτικός, πλήρης ρουφερατίων, άδειών, εύζώνων κλπ.κλπ., χαινον όπως καταπή την έν άμαρτίαις γηράσασαν κυβέρνησιν. Και ή κυβέρνησις, μάτην παλαίσασα άγώνα άπλητισμένον νά συγκρατήση τόν έν τού Βάλτου παράγωγον ύπουργόν, άφέθη εξηντηλημένη και κατεπόθη υπό του Βάλτου.

Ούτως ή κυβέρνησις ή γεννηθείσα έν τή Βρομολίμνη έσάπη έν τώ Βάλτω

Ός φοδερά ή φιλοσοφία τών όνομάτων ενίοτε!

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Παριουραθήτε εις τούς λόγους σας.

Α. Καλλιγράφος

Ζητώ τόν λόγον μετά τόν λόγον του κωφού.

Στεφανίδης

Έσπείλα τή φωτογραφίαν μου εις τούς κίλους μου δια ίδούσ τ' άμπελά μου και όποιον θά εκλέξω...

Ο αυτός

Έρχομαι εις τού βήμα, τού όποιον νομίζω άγιον τάφον.

Ο αυτός

Αντιπροσωπεύω εκείνους, οι τίνες έπεςαν όματα επανστασίας.

Ξενοδάκης

Ο Άδάμας είνε τού πολλοσχημόριον του άδάμαντος του Έλληνισμοού.

Ο αυτός

Διέβη τ' άμπελά, τ' άμπελά διαχαράττει αύτό τού βήμα της Βουλής.

Ο αυτός

Άκούσατέ μου καλά, κύριοι βουλευτάι, διότι εάνα μου φαίνεται ότι δέν με άκούτε.

Ο αυτός

Λυπούμαι, κύριοι βουλευτάι, διότι δέν γνωρίζω π'ώς νά σας διασκαδάσω.

Ο αυτός

Είμαι βουλευτής του δήμου εκείνου, όπου εύρέθη ή έρμ' μένη του κάσμου, ή Άφροδίτη της Μήλου.

Ο αυτός

Εάν ζητήσ την τιμήν εξέλθε του Βουλευτηρίου. Νοταράς προς Σταυρόπουλον

Δέν ήκουσα κανένα νά καταγορήση Κρήν.

Πετριτζής

Η έν τή έρήμω έργασία έχει τι σπουδαίον ή φυχή του εργαζομένου δημοιάζει την κυπάρισσον, ήτις χρησιμεύει έν έργε λιποθυμίας.

Ρηγόπουλος

Τ' άχρήματα δανειζόμενα πέρνονται, τ' άπολιτικά κεφάλαια έμ'ως μεταβιβάζονται άνεπιστρεπτεί.

Βαλτινός

Επί πολόν χρόνον ό Βάλτος εξέλεγε την Άκαρνανίαν, ή δ' Άκαρνανία έμειδία περιφρονητικώς προς τόν Βάλτον.

Ο αυτός

Επί τών ήμερών μου κατωρθώθη νά δεσμεύσωμεν τόν Άχελλόν.

Ο αυτός

Παρακαλώ πούλ' την σεμνήν Βουλήν νά επιτρέψη εις ήμ' αναβαίνοντα τού σεμνούν βήμα νά εκφράσω την ταπεινή μου γνώμην.

Άμβράζης.

Όρκίζομαι έν καθαρή και άμούμου συνειδήσει.

Αύπιας

Tete en os

Μετ' την ψηφοφορίαν υπό Παρασκευής.

Προστικός.

Μαδύμα διοικητικού διαίον.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Κάτου στοῦ Βάλτου τὰ χωριά
 Ξηρόμερο καὶ Ἄγραφα
 Καὶ στὰ πέντε βιλαέτια
 Πέφτουνε πολλὰ βουσφέτια
 Ἐκ' εἰνε εὐζωνοὶ πολλοὶ
 Ὅλοι μὲ ἄδεια τραννῆ,
 Κάθονται καὶ τρῶν καὶ πίνουν
 Καὶ τοῦ Βλάση ψῆφο δίνουν.

Νὰ μπόραγα νὰ πέρναγα σένα χρυσὸ σειρήτι
 Ὅλους μαζί τοὺς Θεσσαλοὺς καὶ τὸ Βαλαωρίτη
 Νὰ τοὺς κρατῶ στὸ χέρι μου, γιὰτ' ἂν κανεὶς γυρίση
 Πλιὸ δὲν τὸν βρίσκω ἔπειτα σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Πουλάκι ξένο — Ξερουδεμένο
 Κηνηγημένο — ποῦ νὰ σταθῶ;

ΑΚΡΟΑΘΡΙΑ ΒΟΥΛΗΣ

Συνεδρίασις καθημερινή

Μόλις ἠνοίχθησαν αἱ Πύλαι παρουσιάζεται Βιομήχανος
 τοῦ Ψυρῆ.

ΜΑΔΑΛΑΟΣ. Ψάχτουνε κύριε Ἀξιωματικέ.

ΑΣΙΩΜΑΤΙΚΟΣ. (μετὰ ἔρευαν) Ἐλεύθερος κύριε Μάδαλε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ (κατ' ἰδίαν) Μωρ' γειά σου ἔξυπνάδα κὺρ
 Μάδαλε, ρὲ κουμπούρα θὰ φέρω ἐγώ; Τί νὰ τὴν κάνω ρὲ,
 κὺρ Ζεμπερέκη; Ὅσο ἔχω γὼ μία καλὴ σφυρίκτρα δὲν ἔχω
 οὐλαὶς τῆς κουμπούρας τοῦ κόσμου,

Ἐμφανίζεται εὐπατρίδης Μεσσήνιος.

ΜΑΔΑΛΑΟΣ. Ψάχτουνε, κὺρ Ἀξιωματικέ. Ἐτοῦνος εἶνε ἀπὸ
 τοὺς γεωργούς.

ΑΣΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (μετὰ ἔρευαν) Ἐλεύθερος κύριε Μάδαλε,
 δύο ξύλινα σκεπάσματα τῶν κουτιῶν ἔχει στὴ τσέπη του
 μονάχα νὰ τὰ κατάσχω;

ΜΑΔΑΛΑΟΣ. Ἄς τουνε τὸν παληομανιάτη νὰ κουρέβηται.

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ. (κατ' ἰδίαν) Μωρὲ οἱ κουμουνδουριάνοι εἶνε
 ἔξυπνοὶ! Τί νὰ τὰ κάνουνε τσεῖνοι τὰ μπιστόλια, τούνα τὰ
 ξύλινα καπάτσα ποῦ λὲ ὁ ξωματικὸς τουνάνε τὰ μπιστό-
 λια τῶν κουμουνδουριάνων. Μιλᾶουσιν οἱ κουμουνδουριάνοι;
 αὐτὰ ἔχουν ἓνα πετσάκι ἀνοῦθε... περνᾶς τσεῖ μεσα τὴν
 ἀπαλάμη καὶ κρούουσι τὰ δύο ξύλα ὅπου τὰ βροντᾶς τούνα
 μὲ τᾶλλο καὶ ξεσχίζουσι τὰ αὐτία σου; Μιλᾶουσιν οἱ τρι-
 κουπιάνοι; περνᾶς τὰ πόδια σου μὲς' ἰστὰ πετσάκια βρον-
 τᾶς καὶ συγκόνουσι οὐλο τὸ κορνιαχτό.

Μετὰ ἡμίσειαν ὤραν νέος ἀδελφὸς ἡμῶν Ὀθωμανὸς κα-
 ταβαίνει μονολογῶν.

— Βάτ! Βάτ; φτοῦ! φτοῦ! Τερκούπης μιλάεν ἀνοίγω ἰστό-
 μα ν' ἀκούσω τί γελάς μπρὲ μοῦ λέει ἓνα καὶ μὲ σπρώχνει

ντιῶ οὐργυαὶς ἄμω. Ἄνεβάνει Κουμουνδούρος ἀνοίγω ἰμά-
 τια μοῦ νὰ ντῶ. Τί ἀγκρικυτᾶς μπρὲ μοῦ λέει ἄλλο; καὶ
 ἰγγρότο μοῦ φυτεύει. Τζάνουμ τί εἶν' αὐτό; μακελιὸ εἶνε;
 λευθεριά εἶναι; βουλή εἶνε; Μάτια ταῖν τέλουνε νὰ χω-
 με, φρόντια γιὸκ, ἰστόμα γιὸκ, τί νὰ κουμε λοιπόν; Σι-
 σανὲ ντὲν ἀφίνουμ' κουμποῦρι ντὲν ἀφίνουνε, μπιτσάκι ντὲν
 ἀφίνουνε, οὐλα Μάνταλο πῆρς. Μάνταλος, Σζάνταλο φτοῦ!
 Ἡ συνεδρίασις ἐξακολουθεῖ καὶ αὐριον. Ξ.

L' UNION.

L' Union ayant monté tout l' été
 Se trouva fort dépourvue
 Quand la baisse fut venue.
 Plus d' argent, plus de crédit
 Pour payer point de répit.
 Elle alla crier famine
 Chez la Banque sa voisine,
 La priant de lui prêter
 Quelques millions pour tripoter
 Jusqu' à la hausse nouvelle.
 Je vous payerai, lui dit-elle,
 Fin prochain, délai légal,
 Intérêt et principal.
 La Banque n' est pas préteuse,
 C' est là son moindre défaut.
 Que faisiez-vous au temps chaud?
 Dit-elle à cette emprunteuse,
 Chaque jour de tout venant
 J'achetais, ne vous déplaise,
 Vous achetiez? j' en suis fort aise...
 Eh bien! vendez maintenant.

R.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
 παράδοσις θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου
 ἐν Ἑλλάδι, ὅπερ ἀνέλαβε νὰ διδάσκῃ πειραματικῶς ὁ κ. Ῥον-
 τῆρης.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως